

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **MoravaGas CZ s.r.o.**, IČO: 25599607,
se sídlem Praha 1, Václavské nám. 808/66,
zastoupen Mgr. Antonínem Strouhalem, advokátem,
se sídlem Brno, Dvořákova 4,

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem Praha 4, Budějovická 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2017, č. j. 66197-2/2017-900000-304.1

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 26. 9. 2017, č. j. 62478-19/2017-510000-12. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze správního deliktu podle § 135w odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních ve znění ke dni spáchání správního deliktu, (dále jen „zákon o spotřebních daních“), kterého se dopustil tím, že nakupoval, naskladňoval a

prodával zkapalněné ropné plyny od dodavatele OPTIMA GAZ s.r.o., v množství 2 000 l - 1 128 kg (FA - 17010013), od dodavatele Alfa LPG s.r.o., v množství 1 350 l - 755,51 kg (FA - 33297), od dodavatele Alfa LPG s.r.o., v množství 2 450 l - 1 397,44 (FA - 33275), od dodavatele Alfa LPG s.r.o. v množství 3 800 l - 2 120, 66 kg (FA - 32409), od dodavatele Alfa LPG s.r.o., v množství 3 350 l - 1 878, 71 kg (FA 33268) určené pro pohon motorů na čerpací stanici LPG na adrese Brněnská, Klobouky u Brna v období od 1. 1. 2017 do 27. 1. 2017 bez vydaného platného povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů (dále jen „ZRP“) uvedených do volného daňového oběhu dle § 60 a § 60a zákona o spotřebních daních, za účelem prodeje. Za spáchání tohoto správního deliktu byla žalobci podle § 135w odst. 5 zákona o spotřebních daních uložena trest pokuty ve výši 50 000 Kč. Zároveň byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí měl žalovaný mj. za to, že žalobce své námitky neuplatňuje v řízení, ve kterém je mohl a měl uplatnit, a ve kterém by byly právně relevantní. Pokud měl žalobce za to, že správní orgán postupuje nesprávně, když mu nevydal povolení k nákupu ZRP od 1. 1. 2017 včas, měl možnost proti takovému postupu celního úřadu použít procesní prostředky sloužící k nápravě takového stavu, jako jsou například stížnost na nečinnost. Pro přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt není právně významné, jak v řízení ukončeném vydáním povolení k nákupu postupovali pracovníci celního úřadu, co žalobci prostřednictvím jeho zaměstnanců sdělili, zdali ho řádně poučili o jeho právech v souladu se správním řádem a Listinou základních práv a svobod, jestli bylo jejich jednání šikanózní či nikoliv, zda u žalobce neprobíhají kontroly příliš často, stejně jako namítané porušení zásady legitimního očekávání, ani veškeré další námitky vztahující se k tomuto řízení. Proto také není třeba provádět žalobcem navrhované důkazy. Vzhledem k tomu, že se namítané vady řízení nepromítly do obsahu vydaných povolení (celní úřad vydal žalobci povolení k nákupu ZRP) nelze je zohlednit v tomto řízení. Žalovaný měl za to, že se prvostupňový orgán námitkami žalobce v řízení vypořádal dostatečným způsobem, zejména za situace, kdy fakticky směřují do jiného řízení. Proto také ani v prvostupňovém řízení nebylo třeba provést odvolatelem navrhované důkazy.
3. Dle žalovaného se žalobce mylí, když uvádí, že je právně významná skutečnost, že podmínky pro vydání povolení k nákupu byly splněny a doklady dodány v okamžiku, kdy docházelo k deliktnímu jednání. Rozhodnutí se obecně dělí na deklaratorní a konstitutivní. Deklaratorní rozhodnutí pouze potvrzuje již existující hmotná práva a povinnosti. Působí tzv. ex tunc. Naproti tomu konstitutivní rozhodnutí zakládá hmotná subjektivní práva, případně ukládá hmotné právní povinnosti, které tu předtím nebyly. I když všechny podmínky pro vydání povolení k nákupu jsou ze strany žadatele splněny, právo nakupovat a prodávat ZRP uvedené do volného daňového oběhu vzniká až účinností předmětného povolení (ex nunc).
4. Konstatoval, že z protokolu č. j. 39772/2017-530000-32.3 (podepsaného včetně poučení o právech a povinnostech osobou jedající za žalobce) nevyplývá, že by se při místním šetření dne 27. 2. 2017 chovali pracovníci celního úřadu vůči žalobci šikanózně, případně se dopustili jiné nezákonnosti.
5. Z postoupeného spisového materiálu jednoznačně vyplývá a žalobce to ani nerozporuje, že žalobce byl držitelem platného povolení k nákupu ZRP do 31. 12. 2016. Dále ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce nakupoval a prodával ZRP i v období po skončení platnosti předcházejícího povolení k nákupu až do nabytí účinnosti nově vydaného povolení k

nákupu. Žalovaný tak ve shodě s prvostupňovým orgánem dospěl k závěru, že žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních.

II. Obsah žaloby

6. V podané žalobě žalobce předně poukázal na skutečnost, že v časovém období cca 4 let bylo provedeno 18 kontrol žalobce, přičemž do předmětného řízení o správním deliktu byl žalobce „vmanévrován“ pracovníky celní správy nesprávným poučením.
7. Tvrdil, že veškeré doklady potřebné pro vydání rozhodnutí o povolení k nákupu ZRP uvedených do volného daňového oběhu byly celnímu úřadu dodány žalobcem již společně s odvoláním ze dne 7. 6. 2016, č. j. 40415-3/2016-510000-11.
8. Protože povolení bylo vystaveno s platností do 31. 12. 2016, jednatel žalobce se v září 2016 telefonicky spojil s pracovníkem celního úřadu por. Ing. V. s dotazem, zda má žalobce žádat o nové povolení a opětovně předkládat veškeré podklady. Por. Ing. V. sdělil žalobci, že již o nic žádat nemusí, protože již vše dodal čerstvě. Tento rozhovor vedl jednatel žalobce přes hlasitý odposlech a toto slyšeli jak přítomní pracovníci žalobce, tak i druhý jednatel žalobce. Koncem října 2016, respektive začátkem listopadu 2016 se jednatel žalobce telefonicky opětovně dotázal por. Ing. V., zda je vše v pořádku a on sdělil, že se spletl a že žalobce musí znovu vše dodat a požádat o nové povolení. Na základě tohoto požadavku byly žalobcem všechny potřebné doklady, včetně žádosti o vydání rozhodnutí dodány dne 21. 11. 2016. Por. Ing. V. poté telefonicky sdělil žalobci, že vydání povolení bude vyřízeno obratem a v zákonném termínu, nejpozději do dne 31. 12. 2016. Později se již žalobce nemohl por. Ing. V. dovolat, údajně byl por. Ing. V. nemocný a teprve na další urgence žalobce zjistil, že agenda vydání předmětného rozhodnutí byla nově přidělena Ing. P., která však v důsledku přetížení nestihne věc zpracovat v zákonném termínu. Na urgence stěžovatele k bezodkladnému vydání rozhodnutí nebylo celním úřadem reagováno. Povolení bylo žalobci vystaveno až dne 27. 1. 2017.
9. Dne 24. 2. 2017 se dostavili na čerpací stanici žalobce pracovníci Celní správy Břeclav, prap. K., M. a V. s tím, že žalobce nemá povolení a že čerpací stanice LPG bude uzavřena. Pracovníci celní správy byli překvapeni předložením požadovaného povolení. Z jejich reakce a slovního vyjádření vyplynulo, že mluvili v měsíci listopadu, respektive v polovině prosince 2016 s por. Ing. V. a ten jim sdělil, že žalobci povolení nikdy nevydá, a ať provedou kontrolu až v 2. – 3. měsíci roku 2017, aby žalobci mohli uložit pokutu, protože jej žalobce „naštval“. Dle žalobce bylo jednání pracovníků celní správy v daném případě úřední šikanou, která směřovala k ukončení nebo alespoň ztížení činnosti žalobce. Dále pracovníci celní správy sdělili žalobci, že povolení k nákupu zboží nebude žalobci nic platné, protože jejich nadřízený jim údajně sdělil, že na žalobce musí nějaké pochybení najít. Tvrdil, že chování pracovníků celní správy při kontrole bylo velice arogantní, takže kontrola nakonec proběhla až v náhradním termínu dne 27. 2. 2017. Při kontrole nebylo nalezeno žádné pochybení žalobce, vyjma třech nákupů plynu před opětovným vydáním povolení. Pracovníci celního úřadu opětovně žalobci sdělili, že je jejich nadřízený tlačí ke zjištění nějaké závady.
10. Zdůraznil, že žalobce na základě výše popsaného jednání celního úřadu jednal v subjektivním přesvědčení, že předmětné povolení bude vydáno v termínu do 31. 12. 2016 a pouze vlivem nemoci por. Ing. V. nebylo toto rozhodnutí žalobci včas doručeno. Rovněž poukázal na skutečnost, že žalobci bylo celním úřadem vydáno předmětné povolení pro

období do 31. 12. 2016, přičemž veškeré doklady potřebné pro jeho prodloužení pro další období byly s dostatečným časovým předstihem žalobcem dodány. Namítal, že závěr žalovaného o tom, že žalobce si musel být vědom toho, že svým jednáním se dopouští porušení právních předpisů je tedy nesprávný.

11. Z výše popsaných okolností je zřejmé, že prvostupňovému orgánu bylo z úřední činnosti známo, že žalobce splňuje všechny zákonné podmínky pro prodloužení předmětného povolení pro období po 31. 12. 2016 a pouze pochybením pracovníka celního úřadu nebylo toto rozhodnutí v zákonné lhůtě 60 dnů vydáno. Za této situace nelze v předmětném jednání žalobce spatřovat protiprávnost.
12. Z uvedených skutečností je dále dle žalobce zřejmé, že žalobce v řízení prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil a za případný delikt tak v souladu s § 135zzf odst. 1 zákona o spotřebních daních nemůže odpovídat. Zároveň z uvedených okolností je dle žalobce zřejmé, že žalobce v řízení prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil, jak to má na mysli § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o přestupcích“).
13. Namítal, že řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, trpí závažnou procesní vadou, kdy nebylo provedeno dokazování důkazy, jejichž provedení žalobce opakovaně navrhoval. Jedná se o následující důkazy:
 - odvolání žalobce ze dne 7. 6. 2016, č. j. 40415-3/2016-510000-11
 - spis Celního úřadu pro hlavní město Prahu č. j. 40415-3/2016-510000-11
 - výpověď p. S. Č., bytem K. (p. Č. komunikoval za žalobce s pracovníky celního úřadu)
 - výpověď p. P. N., bytem B. (p. N. byl přítomen komunikaci p. Č. s pracovníky celního úřadu)
 - svědecká výpověď pracovníka Celního úřadu pro hlavní město Prahu p. V.
 - svědecká výpověď pracovníků Celního úřadu Břeclav: p. K., p. M. a p. V.
14. Namítal, že napadené rozhodnutí, stejně jako prvostupňového rozhodnutí, je nepřesvědčivé. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se nezabývalo ani nevypořádalo s veškerými tvrzeními a námitkami žalobce uvedenými v odvolání a v předcházejícím řízení, a jako takové je nepřezkoumatelné a ve svém důsledku tak i nezákonné. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval námitkami a tvrzeními žalobce, a to že:
 - jen v důsledku nesprávného úředního postupu prvostupňového orgánu, který nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě a navíc ubezpečoval žalobce, že je vše v pořádku a že rozhodnutí bude řádně v zákonné lhůtě vydáno, nedošlo k vydání předmětného povolení do dne 31. 12. 2016.
 - za prodlení s vydáním rozhodnutí nemůže nést právní odpovědnost žalobce, neboť k tomuto prodlení došlo v důsledku nesprávného úředního postupu prvostupňového orgánu.
 - všechny doklady potřebné pro vydání předmětného povolení byly žalobcem dodány celnímu úřadu včas v dostatečném předstihu před skončením předchozího období a jednání žalobce tak nemělo, ani nemohlo mít, jakoukoli materiální závadnost.

- v daném řízení nebyly dodrženy základní zásady správního řízení, a byly porušeny povinnosti správního orgánu vyplývající ze správního řádu a dalších právních předpisů.

Konstatování prvostupňového orgánu o tom, že žalobce objektivně odpovídá za delikt a není tedy třeba zjišťovat další skutečnosti a provádět další důkazy, nemůže dle žalobce obstát ve světle zjištěného skutkového stavu. Žalobce nemůže odpovídat za tvrzený delikt spočívající ve stavu, jenž byl navozen protiprávním jednáním správního úřadu. Zdůvodnění napadeného rozhodnutí, včetně prvostupňového rozhodnutí, je zcela formalistické a nezohledňuje skutečný stav věci. Žalobce vyvinul veškeré možné úsilí k tomu, aby zabránil vzniku protiprávního stavu.

15. Namítal, že úvaha prvostupňového orgánu o tom, že provedení dokazování by neovlivnilo v projednávaném případě zjištěné skutečnosti, že se ZRP v období od 1. 1. 2017 do 27. 1. 2017 bylo žalobcem nakládáno bez vydaného platného povolení k nákupu ZRP uvedených do volného daňového oběhu, je nesprávná, a to zejména za situace, kdy prvostupňový orgán vzal za prokázanou včasnost dodání všech listin nutných k vydání povolení a obsah komunikace žalobce s prvostupňového orgánu. Za této skutkové situace bylo nezbytné, aby se žalovaný vypořádal a zabýval tvrzením žalobce, že k nevydání povolení došlo pochybením celního úřadu a provedl k tomu i náležité dokazování. Zdůraznil, že celnímu úřadu byla skutečnost, že žalobce ke dni 31. 12. 2016 splňuje všechny zákonné požadavky pro vydání předmětného povolení, známa z úřední činnosti (jak konečně v napadeném rozhodnutí sám celní úřad konstatuje).
16. Za naprosto nemístné označil žalobce úvahy prvostupňového orgánu o možných spekulacích o daňových unicích apod. Žalobce se nikdy daňového úniku nedopustil a vždy danil ZRP nejvyšší možnou sazbou daně. Úvahy prvostupňového orgánu o tom, že žalobce by se mohl dopustit daňového úniku po dobu formální absence povolení v trvání cca 3 týdnů, jsou zcela nepodložené a jasně vypovídají o zaujatosti prvostupňového orgánu při posuzování skutkového stavu dané věci.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

17. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
19. Při ústním jednání, konaném dne 18. 1. 2021, žalobce netrval na provedení důkazů uvedených v žalobě a v replice ze dne 14. 3. 2018. Dále pak účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích.
20. Soud neshledal žalobu důvodnou.
21. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako osoba, která nakupuje nebo získává zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) ve volném daňovém oběhu za účelem dalšího

prodeje, dopustí správního deliktu tím, že přijímá nebo prodává tyto plyny bez povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu.

- Podle § 60 odst. 1 zákona o spotřebních daních právnické nebo fyzické osoby, které nakupují nebo získávají zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) ve volném daňovém oběhu za účelem dalšího prodeje, mohou tyto výrobky přijímat a prodávat jen na základě povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu. Porušení této povinnosti, které se podle živnostenského zákona považuje za závažné porušení podmínky stanovené zákonem o spotřebních daních, správce daně oznámí příslušnému obecnímu živnostenskému úřadu. Toto ustanovení se nepoužije pro právnické nebo fyzické osoby, které nakupují tyto zkapalněné ropné plyny výhradně v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně.
- Podle § 60a odst. 1 zákona o spotřebních daních právnická nebo fyzická osoba uvedená v § 60 odst. 1 nebo 2 může nakupovat zkapalněné ropné plyny uvedené v § 45 odst. 1 písm. e), f) nebo g) pouze na základě pravomocného povolení k nákupu zkapalněných ropných plynů uvedených do volného daňového oběhu.

22. Námitky, podle kterých žalobce jednal v subjektivním přesvědčení, že předmětné povolení bude vydáno do 31. 12. 2016, dále že žalobce veškeré doklady pro prodloužení doby platnosti předmětného povolení doložil v dostatečném časovém předstihu a konečně že celním orgánem bylo z úřední činnosti známo, že žalobce splňuje podmínky pro prodloužení předmětného povolení a že pochybením celního úřadu nebylo toto rozhodnutí vydáno, případně související námitky, neshledal soud rozhodné. K výše uvedenému soud předně poukazuje na skutečnost, že předmětem správního řízení v projednávaném případě byla výlučně skutečnost, zda žalobce porušil § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních, či nikoliv. Jinými slovy předmětem správního řízení v projednávaném případě byla výhradně otázka, zda žalobce přijímal nebo prodával ZRP bez povolení k nákupu ZRP uvedených do volného daňového oběhu. Pouze a jenom touto otázkou byly správní orgány v projednávaném případě oprávněny a povinny se zabývat. Skutečnosti, které předcházely vydání rozhodnutí o povolení k nákupu ZRP uvedených do volného daňového oběhu, případně okolnosti které mohly ovlivnit toto rozhodnutí, nejsou pro řízení o správním deliktu § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních relevantní. Tyto skutečnosti totiž nic nemění na povinnosti žalobce dané § 60 odst. 1 a 60a odst. 1 zákona o spotřebních daních přijímat a prodávat, respektive nakupovat ZRP pouze a jenom na základě pravomocného povolení k nákupu ZRP uvedených do volného daňového oběhu. Výše uváděná tvrzení tak nemohou žalobce nikterak vyvinut z odpovědnosti za správní delikt podle § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních, tj. nezabavují žalobce odpovědnosti za předmětný správní delikt. S ohledem na uvedené neshledal soud tyto námitky žalobce relevantními. Ze stejného důvodu se rovněž neuplatní zásada „ex injuria jus non oritur“.
23. Důvodné neshledal soud rovněž tvrzení žalobce, podle kterého ve smyslu § 135yyf odst. 1 zákona o spotřebních daních a § 21 odst. 1 zákona o přestupcích vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno po žalobci požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. K výše uvedené námitce soud předně poukazuje na skutečnost, že žalobci bylo opakovaně vydáno rozhodnutí o povolení k nákupu ZRP uvedených do volného pohybu (viz např. rozhodnutí ze dne 23. 4. 2012, č. j. 3659-9/2012-170100-23 nebo rozhodnutí ze dne 20. 3.

2014, č. j. 10189-14/2014-510000-11). V uvedených rozhodnutích byl žalobce opakovaně upozorněn na znění § 60a zákona o spotřebních daních, tj. povinnosti nakupovat nebo získávat ZRP výlučně na základě povolení. Žalobce tak musel být obeznámen se skutečností, že přijímat a prodávat ZRP lze výlučně na základě vydaného rozhodnutí o povolení k nákupu ZRP. Zároveň si žalobce musel být vědom skutečnosti, že ke dni 1. 1. 2017 nedisponuje pravomocným rozhodnutím o povolení k nákupu ZRP. Žalobci totiž platnost stávajícího povolení vypršela dnem 31. 12. 2016, přičemž o žádosti podané dne 22. 11. 2016 nebylo k 1. 1. 2017 rozhodnuto. Za situace, kdy si byl žalobce vědom skutečnosti, že přijímat a prodávat ZRP lze výlučně na základě vydaného rozhodnutí o povolení k nákupu ZRP a současně, že platnému rozhodnutí k nákupu ZRP uplynula platnost dne 31. 12. 2016, neobstojí tvrzení žalobce, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo po něm možno požadovat. Za dané situace bylo totiž povinností žalobce zdržet se přijímání a prodávání ZRP uvedených do volného oběhu.

24. Správní orgány nepochybily, jestliže neprovedly žalobcem navržené důkazy. K výše uvedené námitce soud uvádí, že ze správního spisu a rovněž z podané žaloby vyplývá, že návrhy důkazů spočívající v provedení odvolání žalobce ze dne 7. 6. 2016, č. j. 40415-3/2016-510000-11, dále v provedení spisu Celního úřadu pro hlavní město Prahu č. j. 40415-3/2016-510000-11, výpovědi S. Č., P. N. a pracovníka Celního úřadu pro hlavní město Prahu por. Ing. V., se vztahují k řízení o vydání rozhodnutí o povolení k nákupu ZRP uvedených do volného daňového oběhu, respektive k okolnostem, které předcházely vydání tohoto rozhodnutí. Tyto okolnosti však nejsou pro projednávání případ, ve kterém je řešena otázka, zda žalobce porušil § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních, relevantní (viz bod 22), neboť nejsou jakýmkoliv způsobem schopny zpochybnit zjištění správních orgánů, podle kterých žalobce porušil § 135w odst. 1 zákona o správních daních. Skutečnost, že žalobce porušil § 135w odst. 1 zákona o správních daních, tj. že přijímal a prodával ZRP bez povolení, žalobce v podané žalobě nikterak nepopíral. Za situace, kdy žalobcem navržené důkazy nemohou zpochybnit zjištění správních orgánů o spáchaném správním deliktu dle § 135w odst. 1 zákona o správních daních a zároveň žalobce toto zjištění správních orgánů nikterak nepopírá, správní orgány nepochybily, když tyto důkazy neprovedly. Provedení těchto důkazů by totiž nic nemohlo změnit na závěru správních orgánů, že žalobce porušil § 135w odst. 1 zákona o spotřebních daních, neboť přijímal a prodával ZRP uvedené do volného daňového oběhu bez povolení.
25. Pokud jde o svědecké výpovědi pracovníků Celního úřadu Břeclav prap. M. K., prap. M. M. a prap. L. V. soud odkazuje na protokol Celního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 27. 2. 2017, č. j. 39772/2017-530000-32.2, který zachycuje průběh provedené kontroly. Z uvedeného protokolu nevyplývají žádné skutečnosti, které by přisvědčily tvrzení žalobce, že kontrola měla proběhnout nestandardně, respektive, že se pracovníci celního úřadu chovali arogantně nebo šikanózně, případně že by žalobci bylo sděleno, že je nadřizený tlačí ke zjištění nějaké závady u žalobce. Uvedený protokol podepsal jednatel žalobce, a to bez jakýchkoliv výhrad a poté, kdy byl poučen o svých právech. Žalobce pak nepodal stížnost na nevhodné chování úředních osob ve smyslu § 261 zákona č. 280/2006 Sb., daňový řád, ač byl o tomto právu poučen. V této souvislosti soud rovněž poukazuje na skutečnost, že ve výše uvedeném protokolu sám žalobce, prostřednictvím svého jednatele uvedl, že nakupoval, naskladňoval a prodával ZRP bez povolení. S ohledem na skutečnost, že z protokolu o kontrole ze dne 27. 2. 2017, č. j. 39772/2017-530000-32.2 nevyplývají žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly nestandardnímu jednání pracovníků celního úřadu, žalobce do tohoto protokolu a ani později neuplatnil žádné výhrady a současně

nepodal stížnost na jednání pracovníků celního úřadu, když zároveň žalobce v tomto protokolu připustil, že nakupoval, naskladňoval a prodával ZRP bez povolení, nemůže žalobcem navržený důkaz, spočívající ve výpovědi výše uvedených osob, zpochybnit zjištění správních orgánů. Správní orgány tak nepochybyly, když tento důkaz neprovedly.

26. Nelze přisvědčit námitce žalobce, podle které se správní orgány nezabývaly tvrzeními žalobce, že jen v důsledku nesprávného úředního postupu nedošlo k vydání předmětného povolení do 31. 12. 2016, dále že za prodlení celního úřadu při vydání předmětného povolení nemůže nést odpovědnost, že všechny doklady potřebné pro vydání předmětného povolení byly celnímu úřadu dodány v dostatečném předstihu a konečně že nebyly v daném řízení dodrženy základní zásady správního řízení. K výše uvedené námitce soud odkazuje na prvostupňové rozhodnutí, konkrétně stranu 6 první odstavce, a napadené rozhodnutí, konkrétně stranu 3 předposlední odstavce. Právě na těchto místech se správní orgány zabývaly výše uvedenými tvrzeními žalobce, přičemž žalobci sdělily, z jakého důvodu tato tvrzení nelze v předmětném řízení zohlednit. Bylo tomu tak proto, že v řízení o správním deliktu nebyla tato tvrzení oprávněná. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že tvrzení žalobce nemá podklad v rozhodnutích správních orgánů.
27. Oprávněné není rovněž tvrzení žalobce o nemístnosti úvah prvostupňového orgánu o daňových únicích. K této námitce soud poukazuje na prvostupňové rozhodnutí, konkrétně na stranu 5 poslední odstavce. V uvedeném odstavci se prvostupňový orgán zabýval zcela obecně účelem § 60 zákona o spotřebních daních, přičemž konstatoval, že účelem uvedeného ustanovení je zabránit daňovým únikům, když ZRP s sebou přináší mnoho možností, jak o daňových únicích spekulovat, a to s ohledem na aplikaci tří sazeb na jeden stejný výrobek. Obdobné tvrzení pak prvostupňový orgán zopakoval v rámci hodnocení závažnosti správního deliktu. S ohledem na skutečnost, že správní orgány poukazovaly na možnost daňových úniků výlučně v rámci zcela obecných úvah o účelu § 60 zákona o spotřebních daních, respektive závažnosti správního deliktu, přičemž žalobci žádným způsobem daňové úniky nevytýkaly, neshledal soud námitku žalobce oprávněnou. Rovněž pak z tohoto zcela obecného tvrzení nelze dovodit zaujatost prvostupňového orgánu. Uvedené konstatování bylo v prvostupňovém rozhodnutí učiněno výhradně z důvodu zdůraznění povinnosti přijímat a prodávat ZRP uvolněné do volného daňového oběhu výlučně na základě pravomocného povolení.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
29. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. ledna 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu